

Školní časopis Veveřiny

**Proč nemůžeme
používat mobily
ve škole?**

Rozhovor s vedením školy o tom, co tě zajímá

**Rozhovor
s Vojtou Konopáčem**

Sportovec, influencer a mistr
České republiky se rozpovídal

**Panika a úzkost!
Víš, co s tím?**

Úzkost a panika mohou potkat
každého z nás

... a spousta dalšího čtení.

Obsah

3. Rozhovor s osobností školy

**4–5. Úzkost, panika – nechtěná
spolubydliči v naší hlavě**

6–7. Škola v přírodě 2024

**8–9. Co je to za slova aneb
Slovník dnešní mládeže**

**10–11. Vztahy Čechů a
Ukrajinců u nás na škole**

**12–13. Nejběžnější a nejzvláštnější
koničky na škole**

**14–15. Velký rozhovor
s vedením školy**

**16. Hlavní akce školy –
Lyžařský výcvikový kurz**

Úvodní slovo

1. číslo školního časopisu Veveriny
podzim 2024

@veveriny

Ahoj, já jsem Franta a žiju
uvnitř tohoto časopisu.
Sleduj nás na Instagramu!

Milí čtenáři,

v rukou máte první číslo našeho školního časopisu, který vznikl jen díky trpělivosti a nadšení redakční rady z řad našich žáků pod vedením pana učitele Štětky.

Přiznám se, že jsem ho přečetla s velkým nadšením téměř jedním dechem.

Další čísla časopisu jsou vhodnou příležitostí pro všechny, kteří zkoušejí psát, ale i pro ty, kteří mají svůj názor na nějakou problematiku a chtějí se o ni podělit s ostatními.

Neváhejte se tedy zapojit! Vaše názory a postřehy budou tím nejcennějším obsahem, který našemu časopisu dodá život.

Doufám, že se vám naše první číslo bude líbit a že se k nám budete pravidelně vracet pro inspiraci a zábavu.

Přeji vám příjemné čtení.

Zuzana Kudláčková

Náš IG účet najdeš zde:

TVŮRCI OBSAHU, KOREKTOŘI, REDAKTOŘI A VŠICHNI POMOCNÍCI

Michaela Hoďáková
(maluje Frantu a radí)

Pavla Navrátilová
(radí a kontroluje texty)

Jan Štětka
(dává to dohromady)

Monika Vašíčková
(fotí a radí)

Eliška

**Victorie
Auxtová**

**Nikola
Seidlová**

**Julie
Trnavská**

**Sabina
Svobodová**

**Vanda
Šimurdová**

**Nella
Skalníková**

**Julie
Krupanská**

**Adam
Hamřík**

Drabíková

**Martin
Konečný**

**Petr
Konečný**

Naše škola, náš časopis a my

Nový web školy
najdeš zde:

Poprvé v historii naší školy se stalo, že vychází školní časopis. To je skvělé, úžasné a nové. Zároveň je to pro nás, redaktory a tvůrce školního časopisu, velká výzva. Nejen, že bychom rádi, aby se školní časopis líbil na první pohled, ale zároveň chceme zpracovávat témata, která vás, žáky a žákyně i rodiče a prarodiče, zaujmou a budou dostatečně láková k přečtení.

Dej nám šanci – komentuj, kritizuj (věcně)

Doufám, že se tam děti naučí, jak vypěstovat vořešák vobecný!

Z historie školy

- 1671 – nejstarší zmínka o škole
- 1721 – postavení nové, dřevěné školy
- 1842 – škola vyhořela a byla postavena nová
- 1910 – vyhořela radnice a na jejím místě byla postavena naše škola
- 1978 – otevření první přístavby školy
- 1979 – otevření zbývajících částí přístavby školy
- 2024 – plán rekonstrukce budovy školy

a navrhuji. Budeme rádi za jakékoliv téma, které chceš otevřít. Trápí tě něco ve škole? Máš nápad, co by bylo fajn zpracovat? Sem s tím:) Rádi to zařadíme do dalšího čísla.

Hlavním cílem časopisu je vytvářet pozitivní atmosféru na škole a alespoň trochu spojit svět žáků, učitelů, asistentek, rodičů a ostatních zaměstnanců školy.

Místo vobědů
vařte vořešky!
Vyjde to
výhodněji!

Statistiky školy

- paní kuchařky vydaly za školní rok 2023/2024 přes **57 000 obědů**
- paní uklízečky vytřou během školního roku mopem okolo **200 000 metrů čtverečních** podlah jen na chodbách
- pan školník udělá průměrně **1750 oprav** za školní rok (od utažení šroubu po vyřezávání nosných trámů v podlaze)

Pět mouderek školní docházce

1

Učitel ti může otevřít dveře, ale vstoupit do nich musíš ty sám.

3

Neučíme se pro školu, ale pro život.

4

Škola nemá být trestnicí, ale domovem lásky a trpělivosti.

2

Vzdělání má trpké kořínky, ale sladké plody.

Škola by měla být hlavně vo hledání vořešků!

5

Jedna kniha, jedno pero, jedno dítě a jeden učitel mohou změnit svět.

Rozhovor s výraznou osobností školy

Na jaře loňského školního roku proběhl rozhovor s Vojtou Konopáčem, ve kterém jsme se ptali na jeho koníčky a plány do budoucna. Vojta k nám na školu chodil devět let a získal titul mistra České republiky ve šplhu na laně. Sice k nám již nechodí, ale sledovat ho můžeš na sociálních sítích, kde inspiruje lidi k pohybu, sportu a cvičení. Přečti si rozhovor a makej jako Vojta!

Jak ses dostal k lezení na laně?

K lezení na laně mě přivedl můj trenér, když jsem docházel sportovat do sokolovny v Brně na všestrannost. Jednoho dne mě vzal na závody ve šplhu a dost mě to zaujalo. Na mých prvních závodech se mi podařilo umístit se hned jako třetí. Byla to pro mě motivace, abych v tréninku šplhu pokračoval.

Jak lezení vidíš do budoucna?

Do budoucna bych chtěl v lezení překonat světový rekord, který je aktuálně 2,58 sekundy. Bude to ještě náročná cesta. Můj osobní rekord je 3,58 sekundy.

Můžeš nám prosím vysvětlit motto, kterým se řídíš?

Motto, kterým se řídím, zní „život se odvíjí od toho, jak se zachováš, když se ti nechce“. Dá se to brát jako budování disciplíny. Když člověk vyjde ze své komfortní zóny a udělá něco, co se mu v danou situaci nechce, buduje tím disciplínu.

Lezení už bylo dost. Děláš ještě něco dalšího?

Dělám spoustu jiných zajímavých věcí, jako je třeba natáčení na sociální sítě. Můžete mě třeba najít na Instagramu, TikToku nebo i na YouTube pod jménem Vojta Konopáč. Zabývám se i jinými sporty, než je lezení, jako je právě všestrannost, která zahrnuje opět šplh, ale i gymnastiku, plavání a atletiku. Potom dělám kalisteniku, což je cvičení s vlastní vahou.. Dále se snažím pomáhat lidem se cvičením a pomáhat zlepšovat životní styl.

Co bys doporučil spolužákům, kteří touží něco dokázat?

Jestli chcete něčeho dosáhnout, je potřeba dělat něco, co vás baví, držet se toho, rozhodně se nevzdávat a nenechat se shodit ostatními.

Vojtu můžeš sledovat zde:

 @VojtaKonopac

 @vojta_konopac

 @vojtakonopac

Chceš pomoci se cvičením? Staň se součástí

megamise.cz

A moje motto je:
šplhat pro vořechy,
to je voč tu běží!

Motto:

**Život se
odvíjí od
toho, jak se
zachováš,
když se ti
nechce!**

Vojta bude zapsán do
české knihy rekordů.
Mrkni zde:

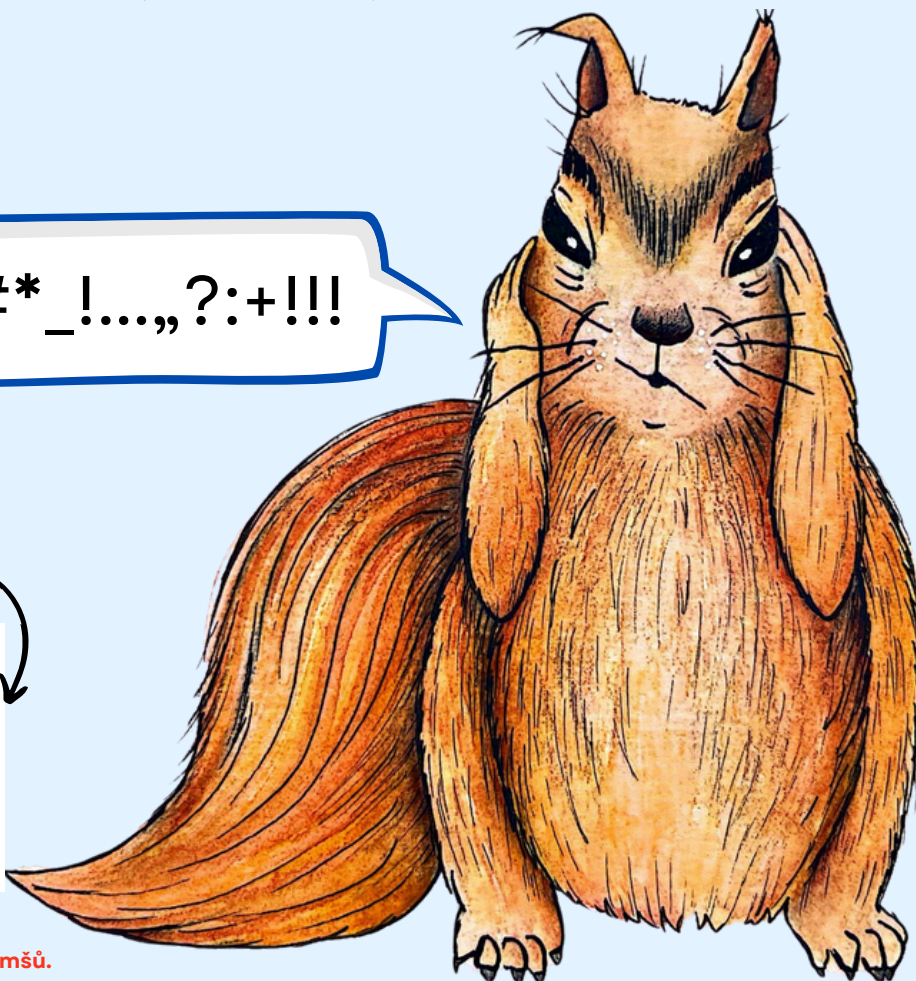
ÚZKOST, PANIKA nezvaná spolubydlici v naší hlavě

!“#*_!...,?+:!!!

Boží stránky věnující se
duševnímu zdraví zde:

Autorem textu je školní
psycholožka Zdenka Tomšů.

Tak co, už jsi měl tu čest? Ještě ne? Pak buď rád, člověče, protože fakt není o co stát. Ale vsadím se, že jsi o ní už slyšel, poslední dobou se o ní mluví snad všude. Všichni ji probírají, zkoumají, propočítávají, díví se, snaží se zjistit proč a jak a co s ní.

Někdo z nás to už bohužel prožívá a prý je nás čím dál víc a nikdo neví, kdy a jestli vůbec se to zastaví. Prý jsme moc přecitlivělí, „sněhové vločky“, které hned roztají a nic nevydrží. To jako fakt?

My si to nevybrali. Prostě jsme tady a teď a děláme, co můžeme. Hození do bezedného proudu neuvěřitelných možností, do spletitých sítí nekonečných informací. Posazení na trůn, když neumíme vládnout. Zavření do izolace, když potřebujeme jeden druhého. Strašení válkou a devastací planety. Zahlcení očekáváním, že vše zvládneme, dokážeme, překonáme, protože přece máme všechno.

To si tak existuješ, makáš na sobě, myslíš si, že pohoda a zvládáš, a najednou prásk. Vůbec nechápeš, co se děje, jen víš, že tohle nechceš. Když to přejde, uff, obrovská úleva. Jenže to má háček. Většinou to zkusí znovu a znovu a ještě, nikdy nemá dost. Sevře tě do kleští a drží v kleci. A tak se klepeš a potíš, srdce ti málem vyskočí z hrudníku, je ti blbě a nemůžeš dýchat, nevnímáš nic jiného než ji. Je to jako absolutní tma, jako zavřená hladina, jako černá díra. **Úzkost a panika**, dílo tvé hlavy, o které nestojíš.

Tak o tom mluvíš a ne všichni tomu rozumí. Tak to řešíš a ne všechno funguje. Tak se děšíš, kdy tě zase přepadne. Tak doufáš, že už dá pokoj...

A co teda s tím? Co mám dělat, když mě navštíví? A co dělat, aby mě vůbec nenavštívila?

Přečti si pár rad a tipů, jak s úzkostí zatočit.

Ú – ÚTOK

Připrav se, čerpej sílu ze spánku, ze zdravé a kvalitní stravy, z dostatku tekutin, z aktivního pohybu, z pobytu venku. Braň se, zmapuj si, co pomáhá, a nauč se to používat, když jsi v klidu, trénuj. Sestav si svůj krizový plán, pomůžou ti třeba tyto stránky: nevypustdusi.cz; nepanikar.eu.

Z – ZRADA

Dostaň své tělo a myšlenky zpět pod kontrolu.

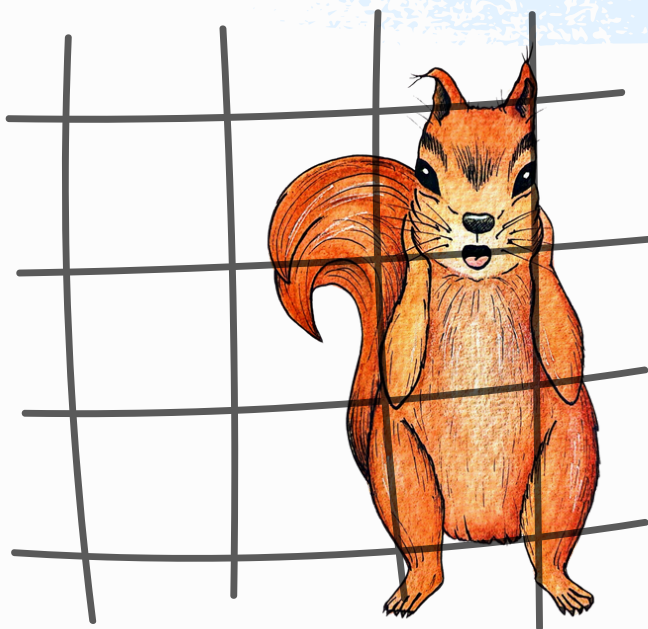
Třesou se ti ruce? Tak s nimi třes záměrně a ještě víc. Neposlouchá tě dech? Tak ho vědomě kontroluj, počítej, soustřeď se na každý nádech a výdech, vnímej proud vzduchu, vůně. Neudrží tě nohy? Tak si sedni, opři se o zeď, stul se do klubička, pevně je obejmí. Je ti zima? Tak se přikryj, obleč se, dej si horkou sprchu. Nemůžeš mluvit? Tak zkus křičet nebo zpívat. Zrazují tě myšlenky? Tak je soustřeď na přeřikání abecedy, násobků čísla osm nebo vyjmenovaná slova po B. Uvědom si, co všechno vidíš kolem sebe a nahlas to pojmenuj, stejně tak to, co slyšíš, co cítíš za vůně, na co si můžeš sáhnout, co můžeš ochutnat. Měj svých pět smyslů pohromadě.

K – KLEC

Nenech se zavřít, otevři ji, hledej klíč, čím dřív, tím líp, a i když to není jednoduché, zkoušej to znovu, jinak, bojuj, dostaň se ven. Klec je vždy vězení, i když umí vytvořit iluzi zdánlivého bezpečí. Zůstat doma není řešení, každý sebenepatrnější krůček směrem ven se počítá. Každý centimetr, každý nádech, každá vteřina.

O – OBAVV

Miliony dotěrných myšlenek, katastrofických scénářů, hra na co by, kdyby. Ty ale nejsi tvoje myšlenky. Ty jsi ten, kdo vede, kdo řídí, kdo to má ve svých rukou. Ty máš moc je směřovat, odpinknout, zaměstnat, soustředit, nevnímat, pochytnat. Zkus je vytáhnout na světlo, pojmenovat, nakreslit a potom klidně nacpat do krabice, zmačkat, spálit, zahodit. Ty nejsi tvoje myšlenky.

S – SAMOTA

Pořádně se rozhlédni okolo, vidíš je? Jsou tam, všichni ti, co tě mají rádi, co jim na tobě záleží, co ti kryjí záda, co s nimi můžeš být sám sebou. Dej jim šanci být ti nablízku, nabídnout bezpečnou náruč, vytvořit podpůrnou síť, co tě nenechá padnout až na dno. Není čas na hrdinství, nejsi na to sám.

T – TRÁPENÍ

Fredrik Backman to jednoduše popsal v knize *Vítězové*: „Problém se životem je v tom, že jednoduché okamžiky jsou vzácné, všechny ostatní jsou boj.“ Každý z nás má něco naloženo, vzájemně je to nesrovnatelné a hlavně to není rozděleno spravedlivě. Jedno je však jisté, nic netrvá věčně. Nic není nekonečné, stejně tak úzkost, může vystoupat jen do určitého bodu a potom musí zákonitě klesnout, i když se to stoupání zdá někdy k nevydržení.

A na závěr...

Aby ti bylo dobře, zaměř se na „vzácné okamžiky“, co se povedlo, co ses naučil, co tě zaujalo, překvapilo, na co se těšíš, za co můžeš být vděčný. Naděje ve smyslu: záblesk světla v temnotě, další východ slunce, vzduch vonící deštěm, náhodný úsměv, nečekané setkání, slzy dojetí, dokončený úkol, splněný sen. Dýcháš, vidíš, slyšíš, cítíš, žiješ. Zase to zkusíš, stojí to za to. Ona nevyhraje, nesmí, nenecháš ji. Ona není ty a nikdy nebude, tak to prostě je.

Škola v přírodě 2024

Na jaře loňského školního roku vyjely děti z prvního stupně na školu v přírodě. Byl to pětidenní zájezd plný dobrodružství, pátrání a seznamování se s okolní přírodou. Ve školním časopisu si tato akce jistě zaslouží svoje místo, protože je u nás na škole nová a dost pravděpodobně se bude opakovat. Mrkni na fotky a seznam se s tím, jak se děti měly. A jak to všechno vnímaly paní učitelky, které zajišťovaly dozor? Čti a vše se dozvíš.

Na školu v přírodě jely 4. a 5. ročníky naší školy. Hromadné foto zde:

A jak vnímali školu v přírodě její účastníci?

A zde je rozhovor s paní učitelkou Zuzanou Věchetovou, která s dětmi na škole v přírodě byla a tento výjezd organizovala.

Co obnáší zorganizovat takový výlet?

No, obnáší to spoustu práce navíc. Takže se musí vypracovat plán. Třeba kam se pojedete, kdo pojedete, zařídit autobus, vypracovat směrnici, určitá pravidla a pak to nejdůležitější, což je plán výuky. A to může potvrdit paní učitelka Veronika Zbubová, která je takovým mozkiem školy v přírodě.

Detektivní práce je najít vořech ve tmě!

Takže nějaký ten program jste naplánovaný měli. Jaký byl?

Ano, ano. Žáci byli taková malá detektivová. Na začátku v úterý dostali úkol, ukradl se dort a každý den plněním venkovních aktivit získávali indicie. A v pátek zjistili, kdo z obviněných dort ukradl. Na závěr dostali všichni dort a měli bohatou tombolu.

Když jste se vrátila domů, byla jste spíše odpočatá, nebo unavená?

Když jsem se vrátila domů, tak jsem byla unavená, ale spokojená. Stálo to rozhodně za to. Moc jsem si to tam užila.

Měly děti nějaký průšvih?

Průšvih vlastně skoro neměly, byla stanovena jasná pravidla, která byla docela přísná. Například zákaz pojídání chipsů a pití perlivých ochucených nápojů. Nechtěli jsme, aby jim bylo špatně. Párkrát jsme je načapali, jak to mezi sebou vyměňují a kšeftují s tím za velké peníze. Ale to byl asi ten největší prohřešek, který se tam stal, takže to celkově proběhlo hladce.

Co je to za slova?

aneb

Slovník dnešní mládeže

Slovník dnešní mládeže je pro mnohé – učitele, rodiče i prarodiče – poměrně nepochopitelný a nesrozumitelný. Světu vládne internet. Děti násavají a používají nová slova či zkratky a ty se pak objevují v jejich komunikaci. Sestavili jsme pro vás slovník nejoblíbenějších „cizích slov“ na naší škole. Článek spíše pro starší generace možná pomůže porozumět si navzájem:)

To je cringe, bro. Mladá mi hejtuje nějaký posty, ale lajky neháže nikam, more.

Článek o generaci Skibidi najdeš zde:

S Pitrem už nefiluju žádný vajby. Nemečujem spolu. Hodím mu tam pár hejtů a jdu šopovat.

To je vocas... kdyby se staral vo vohřev vořechů na pánvi, byl by vo mnoho víc spoko!

chãbr

ve významu: **hodně fajn**
člověk; kámoš

NCL

z anglického *not gonna lie*;
ve významu: **nebudu lhát**

Znáš/máš jiná slova? Dej nám
je do komentáře na IG!

pojd'me chãlovat

ve významu: pojd'me **jíst dobré věci** (chutné)

broski

ve významu: tvoje
oblíbená parta přátel

jdem felit

ve významu: **jdeme na párty** nebo
jdeme si zapařit

shut up

z angličtiny ve významu:
drž hubu, ztichni, sklapni

benger

v angličtině původně nespisovné označení pro
opravdu **dobrou píseň**; obecně se používá pro
cokoliv, co se povedlo

jã to nefeeluju

z anglického *feelings*; ve
významu **jã to necítím stejně**

pecka

v ironickém
(opačném) významu:
To je fakt skvělé!

fr

z anglického *for real*; ve významu:
jako vážně? nebo
používáno ve
významu: **To je fakt.**

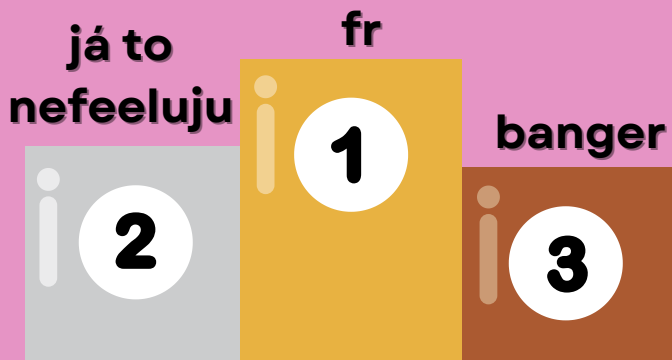
A co vagonut?
Jako Ty vogo,
velkej vořech!

Jistě jste si také všimli, že do našeho krásného českého jazyka se čím dál tím víc vkrádají slova velmi připomínající angličtinu. Výrazy jako flexit, random, skill nebo hate jsou pro mladou generaci již běžnou součástí jejich slovní zásoby. Tento velmi zajímavý jev ukazuje, jak velký vliv má v dnešním světě angličtina jako globální jazyk. Používání anglicismů má mnoho příznivců i odpůrců, ale jistě je, že tomu zkrátka zabránit nelze. Tak zkusme být nad věcí a držet krok s dobou! Neboli buďme v chillu a zkusme keep up with the times!

A co u nás ve škole?

Nejoblíbenější slovo žáků naší školy

Jak probíhalo hlasování

Hlasování se účastnily čtyři třídy druhého stupně (cca 110 dětí). Mohly vybírat pouze z deseti výše zmíněných slov. Víme, že jich je o mnoho víc. Jestli máš ty nějaké oblíbené nové slovo, napiš nám ho na Instagram.

Soužití Čechů a Ukrajinců **(nejen) u nás na škole**

Od jara roku 2022 se do Česka vinou ruské agrese dostalo mnoho Ukrajinců včetně dětí v různém věku. Rozhodli jsme se zpracovat dotazník o tom, jak se žije Ukrajincům v Česku i na naší škole, ale taky o tom, jak je vnímají čeští žáci. Trochu vážnější, ale o to více důležité téma... Ani těm se v našem časopisu nevyhneme a ani vyhýbat nechceme.

Čeští i ukrajinští žáci dostali čtyři otázky. Obrázek si každý udělá podle sebe a svých zkušeností. Všichni máme prostor se v něčem zlepšit, aby se nám tady společně žilo lépe. Tak snad to zvládneme:)

Odpovídají čeští žáci:

Jak vnímám Ukrajince ve své třídě?

- Beru je jako normální spolužáky, protože se mnou většinu času mluví česky a snaží se.
- Je to fajn, protože nás naučili různá slova z ukrajinštiny a chovají se k nám hezky.
- Někteří jsou dobří, někteří ne, protože nadávají sprostě ukrajinsky.
- Jsou fajn, protože rychle zapadli mezi nás.
- Je to fajn, protože mám nové kamarády.
- V pohodě, ale někdy si s nimi nerozumím, jsou kamarádští.
- Je mi to jedno. Už jsou nějak přijati do toho našeho kolektivu. Někdy mám pocit, že to nejsou Ukrajinci, ale Češi.

Jak vnímám Ukrajince celkově i mimo naši školu?

- Přijdou mi celkem dost hluční. Samozřejmě jsou to jenom nějací.
- Jsou pracovití.
- Jako kdyby sem patřili.
- Jsou to normální lidi, nedělají nic špatného.
- V pořádku. Ti, co jsou zde déle, už umí plynule česky a nemají problém zde žít.
- Jsou hluční.

Dokážu se vcítit do současné situace Ukrajinců?

- Ne, protože zažívali a zažívají hrozné věci.
- Ano, chápu, že je to pro ně těžké.
- Já bych si to nedokázal představit odejít ze země a vidět svůj dům rozbořený.
- Spíš ne, nešlo mi to.
- Ano, o to víc jsem se chtěla s nimi kamarádit.
- Ano, rodiče mi to vysvětlili.
- Asi bych to nějak dokázala, ale bylo by to hodně těžké. Nedokázala bych si představit, že s rodinou opustíme domov a utečeme někam pryč z Česka.

Co by se mohlo/mělo zlepšit ze strany Ukrajinců?

- Neříkat ukrajinské nadávky.
- Minimálně ve třídě jsou v pohodě, takže asi nic.
- Tato otázka je těžká, ale můj názor je, že někteří by se mohli začít snažit. Třeba ti, co jsou tu už dva roky.
- Naučit se česky.
- Aby se víc učili češtinu a nebyli tak hluční.
- Za mě se nemusí nic změnit.

Odpovídají ukrajinští žáci:

Jak vnímám Čechy ve své třídě?

- Většina třídy mě přijala dobře.
- Všichni se se mnou bavili a baví. Nebyl problém.
- Ve třídě mě přijali všichni dobře. S ničím špatným jsem se nesetkal.

Jak vnímám Čechy celkově i mimo naši školu?

- Za mě je vše v pořádku. Ani rodiče neříkali, že by se setkali s nějakým špatným chováním.
- Většina lidí i mimo školu je v pohodě. Setkal jsem se ale i s nadávkami za to, že jsem z Ukrajiny.

Co by se mohlo/mělo zlepšit ze strany Čechů?

- Občas se mi stává, že když se chci s někým seznámit, tak to odmítne kvůli tomu, že jsem z Ukrajiny. To mě mrzí. Ale v pohodě.
- Myslím, že nic. Celkově jsme byli přijati moc dobře.

Co byste poradili Ukrajincům, aby se v Česku cítili lépe?

- Myslím, že by se Ukrajinci měli učit česky. Pak všemu lépe porozumí a bude se jim tady lépe žít.
- Když se naučí česky, bude se jim tady lépe žít.
- Učit se česky.

**Co brání lidem
v soužití je
jejich hloupost,
ne jejich
rozdíly.**

Anna Gavalda, francouzská
spisovatelka a novinářka

Nejběžnější koníček na škole

Na této dvojstránce chceme ukázat, čím se naši žáci baví ve volném čase. Na jedné straně je to ten nejběžnější koníček na škole a na druhé straně představíme i koníčky jedinečné a netypické. Nudíš se během odpoledne doma a z dlouhé chvíle hraješ jen hry na počítači? Inspiruj se ostatními a vytáhni paty:)

Na otázky odpovídali žáci Lukáš Baier, Jakub Dvořáček a Jakub Vinca.

Proč zrovna fotbal?

Kuba D.: Byl jsem s kamarády venku a hrál fotbal. A tak jsem to šel zkusit.

Luky: Doma jsem kopal do věci a viděl nějaké zápasy a chtěl jsem to zkusit.

Kuba V.: K fotbalu jsem získal vztah, když jsem chodil ven s kamarády.

Kdo je váš fotbalový vzor a proč?

Kuba D.: Kevin de Bruyne, mám ho rád, hraje stejný post co já, má dobré myšlenky a dobře hraje.

Luky: Jamal Musiala, líbí se mi, že v mladém věku je na top úrovni, líbí se mi styl jeho hraní.

Kuba V.: Můj vzor je argentinský fotbalista Lionel Messi, už od sedmi let mu fandím.

Kdo vás k fotbalu přivedl, jak dlouho to děláte a za jaký tým hrajete?

Kuba D.: Kamarádi a praděda, sedm let, FC Kuřim.

Luky: Sám jsem se pro něj rozhodl. Devět let, FC Svratka Brno.

Kuba V.: Já sám, dostal jsem kopačák, a tak jsem si s ním začal kopat. Už to bude sedm let. Teď už hraju za Veverskou Bítýšku.

Proti jakému nejsilnějšímu týmu jste hráli?

Kuba D.: Dynamo Kyjev, Sparta Praha a Slávie.

Luky: Budapešť (akademie), Baník Ostrava.

Kuba V.: Myslím si, že nejtěžší protihráč byl klub FC Sparta Praha.

Co vás na tom nejvíce baví a jaký je váš nejoblíbenější tým?

Kuba D.: Že je to týmový sport a že jsem v tom dobrý. Manchester city.

Luky: Všechno! Manchester city.

Kuba V.: Honit se za míčem. FC Barcelona.

Jaký největší úraz jste měli a jaký je váš fotbalový cíl?

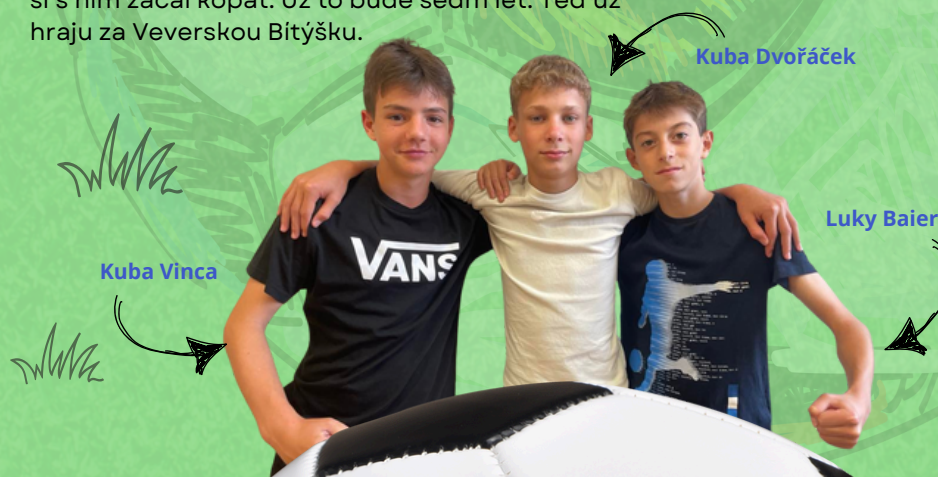
Kuba D.: Natažené třísla. Dotáhnout to do první ligy a zahrát si za reprezentaci.

Luky: Rok poloviční zátěž kvůli kolenu. Zahrát si za reprezentaci na mistrovství světa.

Kuba V.: Zlomenina pravé ruky, docela dost to bolelo. Asi bych chtěl hrát za lepší fotbalové týmy v České republice.

Zajímavosti o fotbalu

- ve světě hraje profesionálně fotbal okolo 240 miliónů lidí
- nejsledovanější zápasem bylo fotbalové finále mezi Uruguai a Brazilií v roce 1950 – cca 200 000 diváků
- na MS v Kataru v roce 2022 dorazilo dohromady na všechny fotbalové zápasy cca 3500 000 diváků

Méně časté koníčky na škole (ale neméně zajímavé)

Lezení na umělé stěně

Je o výdrž, kondici a chuti se zlepšovat. „Nejvíce mě na tom baví kamarádi, zlepšování, adrenalin a zahraničí.“ řekla Adéla Michálková.

Jak vyrobit vořechovou marmeládu, tohle řešte po vodpoledních!

Traily

Sjezd terénem na horském kole – jedná se o sjíždění cest dolů v lese. Je buď technické nebo skákací sjíždění. „Nejvíce se mi na tom líbí ten adrenalin.“ řekl Karel Vodný.

Skauting

Ve skautu pomáháme přírodě, hrajeme hry, chodíme na výpravy a účastníme se různých akcích např. Národní skautské Jamboree. „Nejvíce mě na tom baví kamarádi, výpravy a vaření čaje.“ řekla Julie Krupanská.

Agility

Pes skáče přes překážky. Dělí se na tři kategorie A1, A2, A3. Pro postup do lepší kategorie potřebujete zaběhnout trasu bez chyby. „Nejvíce mě na tom baví cvičení psů.“ řekla Kristýna Konopáčová.

Street dance

Je o moderním tanci na rap muziku. „Nejvíce mě na tom baví soutěže.“ řekl Todor Ralevski.

Mažoretky

Dělí se na hodně kategorií např. klasická mažoretka a twirling. „Nejvíce mě na tom baví kolektiv a vystoupení.“ řekla Natálie Packová.

Velký rozhovor s vedením školy

Vyzpovídali jsme vedení školy. Ptali jsme se zejména na to, co nás, žáky této školy, hodně zajímá – třeba na to, proč nemůžeme používat mobily nebo žvýkat žvýkačky. Přečti si, kdo nám „vládne“ a co svými nařízeními zamýšlí.

Mgr. Zuzana Věchetová

Zástupkyně pro I. stupeň

Oblíbená barva

Modrá

Největší průšvih ve škole

Dvakrát za školou

Oblíbené jídlo

Pizza

Mgr. Zuzana Kudláčková

Ředitelka školy

Oblíbená barva

Zelená

Největší průšvih ve škole

Neodevzdání úkolu do termínu

Oblíbené jídlo

Těstoviny

Mgr. Hana Krejčová

Zástupkyně pro II. stupeň

Oblíbená barva

Pomněnkově modrá

Největší průšvih ve škole

Opuštění družstva na LVK

Oblíbené jídlo

Svíčková

Jak se vám líbí vaše pozice a pracovní náplň?

Více mě baví učit, což je nevýhoda, ale nemůžu říct, že by mě to nebavilo.

Kdybych se byl zeptal, kde tady pěstují vořechy, mohlo být na zimu vystaráno!

Jak se vám líbí vaše pozice a pracovní náplň?

Chvilí mi trvalo, než jsem si zvykla na nadmíru papírování, vyplňování různých statistik, tabulek apod. Velmi důležité pro mě taky z počátku bylo vnitřně přijmout tu velkou míru zodpovědnosti, kterou tato pozice přináší.

Jak se vám líbí vaše pozice a pracovní náplň?

Na začátku mé nové funkce jsem si nemohla zvyknout na to, že méně učím a na velké papírování. Ale teď už je to celkem dobře namíchané a jsem spokojená.

Proč nemůžeme používat mobily o přestávce?

Důvodů je hned několik. Tím hlavním je, abyste se mezi sebou začali bavit, protože zjišťujeme, že s telefonem v ruce spolu žádný plnohodnotný čas netrávíte. Na hry na mobilu máte svůj volný čas. Další důvodem, a to zásadním pro nás učitele, je, že vždy se jednou za čas najde někdo, kdo nás vyfotí či natočí na video na mobilu. Následně to vyšle do světa přes sociální sítě. Proti tomu se nemůžeme bránit.

Proč se nemůžeme potkávat na záchodě o přestávce?

Záchody slouží k naprosto jiným účelům. Sedět na záchodě na zemi je nehygienické, navíc se tam dějí záležitosti, které jsou zakázány školním řádem (používání mobilů, vandalismus apod.). V neposlední řadě je také problém v tom, že se menší děti bojí chodit na záchod, kde je třeba šest deváťáků.

Proč nemáme na výběr alespoň ze dvou obědů?

Ze dvou důvodů. Ve stávající budově není místo. Druhým důvodem je to, že nemáme tolik žáků, aby mohla být zachována současná cena za obědy – vaření druhého oběda by cenu za oběd značně zvýšilo.

Proč nemáme školní knihovnu?

Naše škola je po střechu naplněna žáky, a proto nemůžeme mít školní knihovnu. Avšak řešíme s panem starostou rekonstrukci budovy a se školní knihovnou se jistě bude počítat.

Proč nemůžeme žvýkat žvýkačky?

Žvýkačky nemůžete žvýkat z důvodu možného vdechnutí a kvůli některým žákům a žákyním, kteří lepí žvýkačky pod lavice a židle. Špatně se to odstraňuje a je to nechutné. Navíc není úplně příjemné se dívat na žvýkající třídu.

Proč nemůžeme o přestávce do jiného patra?

Je to zejména kvůli bezpečnosti – čím méně běhání na schodech, tím méně zranění. Dále by se velice pravděpodobně stávalo, že by žáci chodili pozdě do hodin, což by negativně ovlivňovalo výuku.

Jaké akce jsou naplánované pro tento školní rok?

Kromě tradičních akcí jako karneval, ples, LVK, Den Země, Olympijský den apod. se žáci mohou těšit na výlet do Anglie nebo na lyžařský zájezd do Itálie. Podrobnosti se dozvíte velmi brzy...

Hlavní akce školy

Na poslední stránce školního časopisu budeme představovat akce naší školy, které se řadí mezi ty tradiční – lyžák, karneval, ples apod. Proč to děláme? No prostě proto, že jsou to nezapomenutelné zážitky, které si nemůžeš nechat ujít.

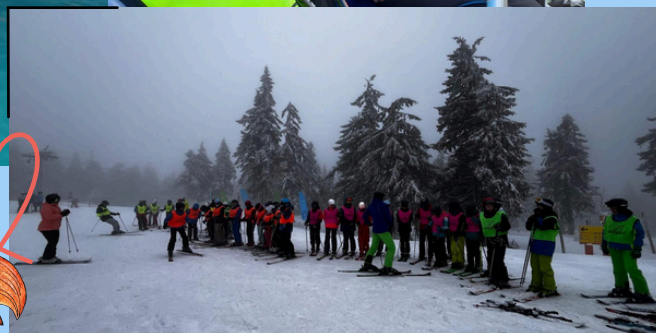
Fotky z lyžáku 2023/2024 najdeš zde:

Lyžák (LVR) neboli Lyžařský výcvikový kurz

Na otázky odpovídala paní učitelka Markéta Jůzová.

Jakože vohřívat vořechy v peci je zábava? Mně to přijde jako volovina!

Paní učitelko, co je potřeba k tomu, abychom mohli jet na lyžák?

V první řadě musíte správně vyplnit přihlášku, která je závazná. Následně do daného data musíte lyžák zaplatit. Hlavně musíte být při odjezdu zdraví, musíte mít všechny věci v pořádku. Pokud nemáte svoje lyžařské věci, je nutné, abyste si je půjčili. Dále je nutné mít oficiálně zkontrolovanou výbavu, hlavně mít seřízené lyže. No a pak musíte mít i dobrou náladu a těšit se. Škarohlídy s sebou nechceme:)

Proč se jezdí zrovna do Pece?

Do Pece jezdíme, protože je tam záruka sněhu. Například v minulém školním roce jste třeba mohli vidět, že v celé ČR nebyl vůbec nikde sníh, jenom v Peči. Chceme, aby žáci lyžovali, a ne, aby se chodilo po procházkách.

Bude někdy na lyžáku povolený snowboard?

Nyní to zatím neplánujeme, ale uvidíme v příštích letech. Možná kdyby se sešla početnější skupina žáků, dalo by se o tom uvažovat. Snowboard je ale jenom ve hvězdách, to je taková má domněnka.

Jaké jsou třeba zvyky na lyžáku?

Tak samozřejmě máme tam nějaký program. To znamená, že ráno začínáme rozvíčkou. Následně se jde na dopolední lyžování, které většinou bývá na dvě hodiny. Následuje nějaký odpočinek, kdy byste měli ležet na lůžku. Odpolední lyžování je tak 2 hodiny. Když přijdeme ze svahu, tak máte osobní volno do večere a vymyslíte program na večerní zábavu. A pak máme večerku, která je většinou v 21:00.

Může jet na lyžák i nelyžař?

I ti, kteří neumí vůbec lyžovat, tak se naučí lyžovat a sjedou všechny svahy.

Na závěr...

... doufáme, že se vám náš časopis líbil
a přečetli jste si ho se zájmem.

Budeme rádi za jakékoliv **podněty a návrhy** na další texty.
Posílejte je na **jan.stetka@skolavb.cz**.

Tak pac a pusu a vidíme
se v dalším čísle, vořeši!

Sledujte nás na **Instagramu**:

